

Prima promoție a secției române

La capătul unui ciclu de patru ani de studii, Institutul de teatru „Szentgyörgyi István“ din Tîrgu Mureș înregistrează un moment-reper. Acest moment întregeste tradiția unei activități instructiv-educative și pedagogico-teatrale, de peste trei decenii — răstimp în care Institutul a educat și calificat oameni și actori, care acționează, în deplină conștiință, în sfera creației spirituale, pentru făurirea unei culturi, pe măsura necesităților înțelese. Astăzi, din nou, după 27 de ani de cînd Institutul e la Tîrgu Mureș, o nouă promoție de absolvenți ai secției române de actorie capătă atestat de profesioniști, urmînd să-și înceapă activitatea în teatrele țării. Promovarea în teatrele profesioniste a acestei prime promoții de absolvenți ai secției române stimulează efortul corpului profesoral în îndeplinirea unei sarcini majore — aceea de a pregăti și educa actori preocupați de ideile socialismului, de problematica socială, cu spiritul întotdeauna treaz față de actul artistic creator.

Pentru a fixa o imagine exactă și cuprinzătoare a potențialului acestor absolvenți, e util să amintim că în cei patru ani de studii, și, cu precădere, în spectacolele lor de la Studioul Institutului, au fost îndrumați în permanență să-și fixeze efortul de creație pe suportul unor idei și al observației de viață asupra universului pieselor și personajelor interpretate, pentru că numai în idei și numai în viață se află tezaurul de semnificații umane și artistice. De pe aceste poziții și cu astfel de convingeri s-a desfășurat ultima lor stagiune studentească, care a cuprins : *Balada lui Pinte* de Dominic Stanca, *A opta zi dis-de-dimineată* de Radu Dumitru, *O noapte furtunoasă* de I. L. Caragiale și *Viraj periculos* de J. B. Priestley.

Apreciate de marele public și de oamenii de specialitate, spectacolele absolvenților secției române s-au dovedit a fi expresive, bogate în sugestii, capabile să exprime ideile textelor respective.

Sub atenta și pasionată îndrumare a profesorilor-regizori, spectacolele și-au sporit consistența, printr-o bună distribuire a accentelor dramatice și a punctelor nodale din evoluția acțiunii și a relațiilor dintre personaje, fapt care a dus la fructificarea, într-un limbaj teatral ales, a semnificațiilor pieselor montate. Pe parcursul anilor de studii, dascălii au căutat să-i familiarizeze pe studenți cu mijloacele artistice axate pe explorarea lumii lăuntrice a personajelor, pe dezvoltarea expresivității scenice. Acest efort pedagogic se traduce în justificarea logică și psihologică a actului scenic al viitorilor actori.

Condițiile optime și climatul prielnic de lucru, în care absolvenții secției române și-au valorificat însușirile au facilitat, în contextul unor concepții regizorale inspirate, creșterea capacității lor de integrare în jocul scenic colectiv. Aceasta, grație tinereții de spirit și pasiunii profesorului Constantin Codrescu și lectorul Ileana Burlacu (ajutați de asistentul Ion Moisesescu), a căror bogată experiență pedagogică s-a concretizat în valorificarea aptitudinilor scenice ale studenților, în dobîndirea firescului, într-o atentă interpretare a subtextelor, în definirea, din-

**Marcela Andrei, Gabriela Cuc și
Dan Glasu în „O noapte furtunoasă“
de I. L. Caragiale**

Dan Glasu, Gabriela Cuc și Miriam Cuibus, în „Viraj periculos” de J. B. Priestley

Așa arată, în linii sumare, portretul acestei promoții, care știe că entuziasmul creator de la Studioul Institutului trebuie transferat în „teatrul cel mare”, și care mai știe că actorii buni, precum eroii pieșelor bune, sînt mistuiți de setea de desăvîrșire. Și, așa cum au învățat în Institut, se vor strădui și pe „scena mare” să cunoască direct și în profunzime adevărul vieții, deoarece doar aceștia hrănesc substanța creatoare.

Prof. dr. Ion CHEREȘI

lăuntru, a personajelor. Rezultatul acestei munci colective prefigurează un început promițător activității teatrale a unor tineri, însuflețiți de căutarea permanentă a binelui și frumosului. Valoarea realizărilor scenice ale absolvenților constă în încercarea de a realiza un teatru contemporan, prin concentrarea mijloacelor de expresie, în vederea creării tensiunii dramatice.

Componenții acestei prime promoții a secției române de actorie alcătuiesc una dintre rarele promoții unitare și, în același timp, diverse, pe care le-a dat, de-a lungul anilor, Institutul. Marcela Andrei are, credem, o deosebită sensibilitate, o surprinzătoare forță dramatică; Gabriela Cuc aparține tipului ingenuiei, atât de rar pe scenele noastre; Miriam Cuibus dovedește o structură intelectuală deosebită, deschisă spre reală profesionalitate, iar George Custură, o inteligență vie, spirit cercetător, căldură și sensibilitate; Dan Glasu demonstrează, de pe acum, o gândire scenică matură și reale posibilități profesionale; Ion Ruscuț are prezență scenică agreabilă, vie, iar Maria Teslaru, temperament scenic deosebit, voce cu inflexiuni calde, nuanțată.

SECȚIA MAGHIARĂ

■ NU SÎNT TURNUL EIFFEL

de Ecaterina Oproiu

Se spune că fiecare generație își joacă teatrul care-i este necesar. Pentru a-l juca, are nevoie de un text care să-i dea posibilitatea de a afirma un punct de vedere. *Nu sînt Turnul Eiffel*, piesă care a făcut o prodigioasă carieră, este o asemenea lucrare, cu o structură deschisă, dar nu haotică; am văzut-o jucată cu o duzină de ani în urmă; atunci, accentul cădea pe un lirism laconic, apărea, necesară, o pedală pe candoare; acum, în stagiunea 1979—1980, studenții maghiari din Tîrgu Mureș o descifrează și o rejudecă cu puritatea și cu gravitatea caracteristice celei mai tinere generații. Miza este calitatea integrării în social, într-un social în care merită să te integrezi, avînd în vedere țelul propus.

Pedagogul Kovács Levente a intuit, se pare, că există o întîlnire între problemele personajelor și acelea ale interpreților: atent la dictonul „Similia similibus,

curantur”, el își conduce cu tandră vioșie studenții spre răspunsuri teatrale la acest cuprinzător arc de întrebări. E (a fost) primul spectacol din stagiunea de absoluvență a celor șapte componenți ai clasei Lohinszky Loránd; în afara interpreților principali (Zakariás Klára și Keresztes Sándor), restul trupei practică un antrenant joc de-a caracterele, cu tușe de bonomă detașare, cu o bună tehnică a dozajului. (O mențione pentru inedit, lui Panek Kati în rolul Manți, gravat cu acid sulfuric.) Cei doi — El și Ea — sînt capabili să-și poarte, fără emfază și cu simțul măsurii, tinerețea.

■ TOBE ÎN NOAPTE

de Bertolt Brecht

Brecht avea 21 de ani cînd scria *Tobe în noapte* (jucată în România, după știința mea, doar tot de niște studenți, clasa de arta actorului — limba germană — la București). Textul e o genune de idei, un mixaj de motive, scris cu o patimă proprie tineretii. Există aici, în germene, gânduri și procedee ce vor deveni specifice lui B. Brecht; să amintim doar refuzul modelului aristotelic, insistența cu care se desenează în peniță